

атъ да ѡживѣе: но се залѣдо, много дни преми-
 нали, дошелъ оу себеси, и се ѡсвѣстилъ, и пыталъ
 ле го, да ѡмъ каже защо ѣ лежалъ като мѣртвавъ
 тѣлкова дни, а тѣй не ѡговорилъ нищо: а ми пла-
 калъ не ѡтѣшно, и не ѡмъ казалъ нищо докле ѣ
 живѣалъ, и кога позналъ защо ще да оумре, ре-
 клъ на сына своего: да правиши каквѣ самъ аъзъ
 правилъ. Да приймаши пѣтници, и давай милот-
 стина, сега да ви кажемъ предъ смерта си страш-
 но видѣние: кога сте ме намѣрили като мѣртвавъ,
 знайте защо ѡ младость ѡмахъ много любѣвъ на
 пресвѣтаа Богородица, и самъ чѣлъ параклесъ и
 акадисъ въ тѣа нощь. Тогава каквѣто знаете,
 чѣхъ гласъ, който ме выкаше на ѡме, и ми зар-
 рчѣа и ми дѣмаше: стани и ѣла слѣдъ мене: и
 аъзъ станѣхъ фанѣ ме за рѣка, и ме водеше скѣрѣ,
 и завѣде ме на ѣднѣ голѣма лѣвада, и ме ѡста-
 ви, а мене се много нажали, така като стоѣхъ не
 знаехъ що да правимъ, и чѣхъ задъ мене страш-
 но выканѣ и голѣмъ матѣжъ (таватѣръ), и ѡбѣр-
 нахсе и видѣхъ бѣзъ брой много дѣаволи ѡдеха,
 и искаха да ме гравнатъ като свѣрѣве дѣвѣи, и
 като ги видѣхъ повѣгнахъ въ ѣдинъ дѣмъ съ го-
 лѣмъ страхъ и трѣпетъ, и влѣзнахъ и затворихъ
 врата та, обаче ѡни строшиха врата та и влѣзо-
 ха, и искаха да ме гравнатъ: но да знаешъ чѣдо
 мое, защо сега ѡма три години: аъзъ самъ гостилъ
 трѣма сиромѣси, и кога развѣха дѣаволе те врата
 та, и влѣзнаха: и аъзъ фанѣхъ да выкамъ къ
 Бѣгѣ, да ми помѣгнатъ молитвами Богородицы,
 и тогава видѣхъ три мѣжѣ красни, и рекоха ми:
 небѣсе, ѣто нѣ сме дошлѣ да ти помѣгнемъ, и
 така ѡспѣдиха дѣаволи те: и ми рекоха, позна-
 вашъ ли ни; и аъзъ ѡмъ рекохъ: не ви познавамъ.
 А чѣа рекоха: нѣ сме ѡнѣа трѣма та мѣжѣ чѣжъ
 дѣнцы, що си ни гостилъ въ тѣѣа дѣмъ съ Авра-